

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XV. Hæreses & errores nationis Iacobitarum ex eorum Catechismo
collecti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

donensis Concilij acceptatione mentio fieri coepit, non nihil subsistere visus, inquit, Haudquam fas esse rem hanc una in populum vice, idque continuo tractu vulgari, sed paulatim ipsoque temporis progressu, datâ nimirum prius Apostolica sedis obedientia, eidemque justâ exhibitâ benevolentia. Tandem ad Dioscori condemnationem procurimus, ubi summo cum fervore, absit, absit, inquit, excommunicatum esse Dioscorum; Damnatu non est, imo vero sanctitate fulget Dioscorus, velut primarius Jacobiticae nostrae nationis parens: hoc recipi nulla ratione potest, quippe si casu Jacobitica natio resciret nos in damnatum consentire Dioscorum, absque modo & nostro prioremur Patriarchatu, & ab universo populo ingenti cum fervore saxis obrueremur. Cumque sectione procedere in secundum tertiumque Constantinopolitanum Concilium incideremus, licet Jacobiticae adjungant in Trisagio, *Qui crucifixus est pro nobis*, dicantque in Christo Domino unam esse naturam, unam voluntatem, unamque operationem resultantem ex duobus, dixit tamen Vicarius se Ihsagium & Crucifixionem soli Christo Domino nostro applicare, non autem Sanctissimae Trinitati, ceterisque absque contradictione applausit, praesertim vero Sanctae Apostolicae sedis primatum pro superiori capite agnovit, ac supremam SS. D. N. Papae auctoritatem in singulis suorum Ecclesijs, obedientiae promissione admisit.

Petent abatur deinde, quamobrem Chalcedonense Concilium in Dioscorum excommunicationem fulminasset, cum & eruditione & religiose ac sanctae vitae praestantia polleret. Cui ego; Fuisse à Chalcedonensi Concilio excommunicatum, quia acta Eutycheis approbaret, & in suamet haeresi, alijsque innumeris in dicto Concilio enameratis contumaciter & superbe persisteret.

Sed ipse contra agebat, Dioscorum nunquam Eutycheis opinionem approbasse, cum ipsi Jacobiticae Dioscoriani sint, ac semper Eutycheis errores unâ cum auctore suo condemnarint, & etiam nunc condemnent, qui duas naturas in unam confundebat; at ipsi contra hanc opinionem asserant duas in Christo naturas esse unitas, unamque factam naturam personatam de duabus naturis non personatis, sine mixtione tamen aut confusione, referebatque corruptam in ipsorum libris Dioscori historiam, quâ eum iniquè & immeritò in praefato Chalcedonensi Concilio, damnationis & excommunicationis sententiam perpeffum nitetur probare.

Adversus hanc ipsius discursum, multis illi rationibus palam faciebam, Dioscorum justo excommunicationis telo fuisse confossum, & reprobatum, historiamque de eo confictam omnino falsam esse; verum is pertinaciter rejiciebat omnia, negabatque, quae de Dioscoro objiciebantur. Frequentius igitur affirmabam, si Catholici dicit, Sanctaeque Romanae Ecclesiae obedientiam praestare decessissent, ipsos obligari, perfectè in omnibus Chalcedonense Concilium unâ cum Sancta Romana Ecclesia à divino spiritu gubernata, sequi & amplecti. Quare Dioscorum damnarent, ad inventionemque ac inanem verborum superfluitatem contra dicti Concilij determinationes, rejicerent, omissoque illo dicendi modo, nempe Unam naturam personatam de duabus naturis non personatis, sine mixtione & confusione, sed liberè unam personam, & duas naturas,

Thom. à Jesu Oper. Tom. I.

duas voluntates, & duas operationes in Christo, juxta idem Concilium à sancta Romana Ecclesia probatum confiterentur.

Tunc autem respondit, Latinos nec Graecos potuisse excogitare & invenire hoc temperamentum vocum & terminorum, in propositione ista, quemadmodum doctè Jacobita invenerunt, & quidem in significatione eandem esse, cum ea quam Ecclesia Latina obrinet, & verbis solum differre affirmabar. Hæc Leonardus Episcopus.

CAPVT XV.

Hæreses & errores nationis Jacobitarum ex eorum Catechismo collecti.

Breviter vero referam errores omnes, quos ex *Catechismo Jacobitarum*, qui Romæ in Bibliotheca Cardinalis S. Severinae, tam in Arabica, quam in Latina lingua conscriptus habetur, colligere potui: tum ut errores illius Gentis clarius cognoscantur, tum ut si quando ipsam ad Ecclesiae gremium (ut in Domino speramus) redire contingat, facilius Catechismi errores emendantur, & ad fidei regulam componantur.

Inprimis frustra Jacobita in suo Catechismo probare conantur, Christum Dominum nostrum unam habere naturam, & unam voluntatem, ac unam operationem, plurimas allegantes auctoritates, cum ex eisdem auctoritatibus oppositum potius colligatur.

Sanctum Leonem Summum Romanum Pontificem, quia duarum meminisse naturarum, cum Atrio & Nestorio, & alijs Hæresiacis malignè annumerant, ut hac via magno afficiantur erga Ecclesiam Catholicam odio, utque à duarum naturarum mentione omnes abhorreant.

Seipfos Syros vocant, & falso se jactant Coptos, Abyssinos, Armenos, & Nubianos ipsos sequi in fide, cum ipsi ceteris sint multo minores ac pauciores, & Rege destituti.

Profitentur Christum ante & post adunationem esse unam naturam, unitam & compositam ex Divinitate & humanitate, & unam personam compositam ex Divinitate & humanitate. Et unam voluntatem compositam ex Divinitate & humanitate. Et unam operationem productam ex Divinitate, & apparentem ex corpore.

Contradiciunt sibi ipsi asserentes, operationem voluntatis apparere ex Divinitate personae Verbi creatoris æterni, & operationem apparere ex humanitate unita eidem Verbo: Non intelligentes communicationem idiomatum, asserunt Graecos & Latinos errare, dum vocant Christum modo DEUM, modo hominem: deinde falsò præsupponunt eosdem credere quaternitatem in Divinis, duas credendo in Christo naturas.

Falsò etiam vocant eosdem Arrianos, quia duas in Christo naturas, voluntates, & operationes credant.

Falsò præterea asserunt Latinos credere in unam Christi voluntatem, & eosdem esse sub trium Conciliorum anathemate, quia quartum Chalcedonense acceptarunt Concilium.

Existimant se esse in communione Catholicae & orthodoxae Ecclesiae, alios vero extra eandem existere.

Sanctum Leonem Summum Romanum Pontificem his cum haeresibus annuerantes, falsò & malignè asserunt, eum addidisse in Sanctissima Trinitate unam naturam, unam voluntatem, & unam operationem, & in quaternitatem credidisse.

Falsò etiam & malignè asserunt Niceni Concilij Patres prohibuisse mentionem duarum naturarum in Christo, & duarum operationum & duarum voluntatum.

Licet fateantur in Christo duas esse naturas personali unione unitas, dicunt tamen illam unionem esse non secundam Graecorum communicationem, neque secundum congruentiam Nestorianorum, sed per compositionem unionis apparentis in professione Jacobitarum, duarum scilicet naturarum unitarum, sicut est unio ignis cum ferro.

Nullam videntur facere differentiam inter unionem, & compositionem, neque inter personam & naturam.

Asserunt in Christo unam esse naturam, & unam personam, & Verbum humanatum coaequale esse Deo Patri Divinitate, & humanitate, & esse constrictum corpore, & inconstrictum anima.

Falsò etiam praesupponunt Christum dividi in duas personas, si duae in eo connumerentur naturae, & voluntates, & operationes.

Errant dicentes, tertium universale Concilium (Ephesium scilicet) fuisse coactum contra Macedonium, cum fuerit contra Nestorium.

Particulam *Filioque* non exprimunt in Symbolo.

Haereticorum more ad confirmanda sua dogmata aspidam ova alijs fovenda supponentes, quae Jacobitarum sunt, S. Joanni Chryostomo attribuant, ut sua ipsorum scripta insignibus titulis illustrata divulgentur.

Asserunt Dei verbum gigni ab aeterna essentia.

Asserere videntur Divinam tantum in Christo esse naturam.

Damnant, qui praedicant Christi indumentum, id est, humanitatem permanentem creatam.

Vocant DEI Verbum Creatorem, compositum, & damnant, qui Christo refert servitutem, & qui post unionem duas in Christo ponit naturas, & duas voluntates.

Asserunt omnes Christi operationes esse caelestes, & si quam operationem Christus fecit humanam, illam fecisse provisione quadam.

Asserunt Christum esse creatorem & non creatum, & in multis sibi ipsis contradicunt indistinctè loquentes.

Plurima referunt apocrypha.

Sibi ipsis contradicunt asserentes, licuisse per humani oculi applicationem Divinam videre & perspicere essentiam, praedicentibus Prophetis Christum appariturum in figura humana: asserentes paulò inferius Divinam essentiam in hoc mundo esse invisibilem.

Errant, & sibi ipsis in eodem Catechismo contradicunt, asserentes formationem corporis Christi non in instanti, sed quadraginta dierum spatio fuisse factam.

Beatissimae Virginis MARIÆ sanctificationem

in peccato in Christi conceptione factam esse asserunt.

Asserunt corpoream Christi figuram esse aeternam, & de ea DEUM dixisse: Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram.

Negant Angelum Gabrielem dixisse Beatissimae Virgini ipsam parituram filium duas naturas & voluntates habentem, quod Atrium dixisse asserunt.

Asserunt Christum sepelisse Adami imaginem in sepulchro, & illam resurgere fecisse divinam & aeternam: unde asserere videntur, naturam humanam fuisse convertam in Divinam.

Asserunt aeternam imaginem & humanam figuram factas esse unione unam imaginem, sive figuram, & aeternam per humanam subsistere, & per eam factam esse Dominum, & Christum, & Deum, & saeculorum Judicem.

Asserunt omnes justos manere in terra usque in diem judicij, secundum Christi adventum è caelo expectantes.

Asserunt Angelos esse ex duabus substantijs scilicet ex igne & lumine.

Asserunt Spiritum Sanctum procedere à Patre, quoniam est prima causa, & capere à Filio secundam causam, cum sit ipse tertia causa in proprietatibus & una in essentia.

Asserunt non concedi perfectionem nominis DEI, nisi in his gloriosis nominibus, Trinis in personis, & unitis in substantia.

Asserunt animam justificari ex opere suo bono.

Hi sunt errores, qui potissimum hodie apud nationem Jacobitarum vigent, ut ex eorum Catechismo clarissime constat. Contra praecipuos Jacobitarum errores infra latius aucturi, nunc pro adjuvanda eorum natione non erit abs re, unionem ab eis cum Ecclesia Catholica olim in Concilio Florentino strictissimo obedientiae vinculo celebratam, in memoriam revocare: quia juvat etiam maxime ad fidem Catholicam stabilendam contra praecipuos eorum haereses quaedam commemorare.

C A P V T X V I .

Constitutio Concilij Florentini sub sanctissimo Patre & D. N. EVGENIO IV. super unione Jacobitarum sive Iacobitarum.

EVGENIUS Episcopus Servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam.

Cantate Domino quoniam magnificè fecit: annunciate hoc in universa terra. Exalta & lauda habitatio Sion: quoniam magnus in medio tui sanctus Israel. Cantare profecto, & exultare in Domino decet Ecclesiam Dei, pro hac grandi magnificentia, & gloria nominis sui, quam hodie clementissimus DEUS operari dignatus est. Toto siquidem corde laudare & benedicere Salvatorem nostrum nos convenit, quia Sanctam Ecclesiam suam novis quotidie accumulatis incrementis: quamquam autem in populum Christianum sua beneficia omni tempore multa & magna sint, qua luce clarius erga nos suam immensam charitatem ostendunt.